

Ενοχή ή λύπη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: moneruthone.blogspot.com

Μια προσεκτική εξέταση του εαυτού μας μπορεί να αποβεί λυτρωτική. Όμως κι εδώ υπάρχει μια παγίδα. Αναλογιζόμενοι τις αμαρτίες μας και την κατάντια μας πολλές φορές κατακλυζόμαστε από βαρειά αισθήματα ενοχής. Η κατάσταση αυτή της ενοχής δεν έχει σχέση με την αληθινή μετάνοια , αλλά μπορεί να οδηγήσει στην αίρεση, γιατί δηλώνει: α) φόβο για την επερχόμενη τιμωρία , από μέρους του Θεού (δηλαδή , τελικά, ο Θεός δεν είναι πατέρας που μας περιμένει με ανοιχτή την αγκαλιά, αλλά μόνον αδυσώπητος δικαστής και σκληρός τιμωρός) , και β) αμαρτωλή έπαρση και εγωισμό («πώς είναι δυνατόν εγώ να έχω κάνει τέτοια αμαρτία...!») . Ο άνθρωπος που αισθάνεται τύψεις και ενοχές , μάλλον δύσκολα μπορεί να δεχτεί το έλεος του Θεού. Και τότε ζητάει εξιλεωτικές τιμωρίες.

Ο άσωτος της παραβολής , συναισθανόμενος την κατάστασή του, δεν αισθάνεται ενοχή, αλλά λύπη. Λύπη για την κατάστασή του• λύπη γιατί έθλιψε τον πατέρα του και δεν στάθηκε άξιος της αγάπης του. Γνωρίζει πως ο πατέρας του συνεχίζει να τον αγαπάει. Έχει την βεβαιότητα ότι θα τον ξαναδεί γι' αυτό και παίρνει την απόφαση να επιστρέψει.

«ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Μετάνοια και εξομολόγηση.

Επιστροφή στο Θεό και στην Εκκλησία του»

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Πηγές: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr- hristospanagia3.blogspot.gr